

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1326/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела пореска превара у вези са порезом на додату вредност из члана 173а став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Бранислава Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К-98/24 од 27.05.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-205/25 од 07.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Бранислава Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К-98/24 од 27.05.2025. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1-205/25 од 07.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 7К-98/24 од 27.05.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела пореска превара у вези са порезом на додату вредност из члана 173а став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, изречена јој је условна осуда и то тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и осуђена на новчану казну у износу од 150.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року иста ће бити замењена тако што ће јој суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Према окривљеној је изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности директора привредног друштва у трајању од 1 године од дана правноснажности пресуде, а на основу члана 91. и 92. КЗ од окривљене је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 4.959.300,00 динара на име пореза на додату вредност чије плаћање је избегла извршењем кривичног дела, те је окривљена обавезана да наведени износ

уплати у корист буџета РС у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1-205/25 од 07.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу 7К-98/24 од 27.05.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА – адвокат Бранислав Ћирић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновну одлуку органу поступка или на суђење првостепеном или вишем суду или исте преиначи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу наводи да су нижестепени судови побијане одлуке засновали искључиво на налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке Горана Јовановића, занемарујући потпуно став стручног саветника одбране и то вештака економско-финансијске струке Данијеле Јенић као и налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке Милоша Радивојевића, а који је достављен у овом предмету и предложен од стране одбране да се прочита као доказ. У вези са тим одбрана наводи да је током поступка неспорно доказала и то нарочито стручни саветник Данијела Јенић да је вештак Горан Јовановић погрешно применио одредбе Закона о ПДВ-у, као и да је одбрана оспорила износ обрачунатог ПДВ-а.

На описани начин, по ставу Врховног суда, бранилац окривљене указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП износећи сопствену оцену изведених доказа, сопствено виђење одлучних

чињеница које из тих доказа произлазе супротно оцени, чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама.

Поред изнетог, бранилац окривљене указује и на повреду закона из члана 395. ЗКП наводима да су судови одбили предлог одбране да се изведе као доказ вештачење вештака економско-финансијске струке Милоша Радивојевића на околност утврђивања основице, износа пореза на додату вредност, износ накнаде, те да се на главном претресу прочита и налаз и мишљење вештака економско-финансијске струке Милоша Радивојевића од 20.05.2025. године. Такође, бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 441. став 2. ЗКП, наводима да током поступка није утврђено да је окривљена прибавила било какву имовинску корист нити да је иста наплатила износ од 4.959.300,00 динара од својих купаца, као и на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП наводима да је новчана казна на коју је окривљена осуђена превелика и несразмерна како имовном стању окривљене, тако и свим разлозима и олакшавајућим околностима на страни окривљене који су изнети у овом поступку.

Међутим, повреде закона из члана 440, 395, 441. став 1. и 2. ЗКП, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Бранислава Ћирића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић